

אפילו אלף שנים

אני לא יכולה להכין את העולם מחדש
וגם אין טעם.
יום ליום ויום ללילה דבר אינם מביעים.
באביב תפרח אפונה ריחנית, ורדים ופרחי אודרכת
הכל בגדל טבעי והכל בצבעים.
חדוש אמתי לא צומח גם פעם לעשר שנים.
מי שרוצה לשאף ריחות שושנים
יאסוף אותם מן הרוח
ומי שרוצה לנטע עצץ שיטע לו עצץ תאנים,
לסובת הדורות הבאים.

אפשר לשאל אותי אם ראיתי פעם יפי,
ואני אשיב שראיתי הרבה אבל לא במקומות הנכונים.
נקח לדגמה את אשדות הנקר
מוכן שראיתי,
אז מה?

מפלים אדירים הם מראה שאיננו נעים.
הדברים היפים באמת אינם מתהלכים בחוץ
לפעמים הם קורים בחדר

דליה רביקוביץ

מזל טוב... מזל טוב

** ימי הולדת **

18.5. מקס מדר

פיל גליק

19.5. פם מנדזיגורסקי

עליזה דויל

20.5. טוני משיח

(נכדה - סינה)

שירית דבולט

** ימי נישואין **

23.5. פנינה ומופטי ליפשיץ

יעלי ודרור זיו

24.5. דורית וחיים בסו

ערב ל"ג בעמר:

=====

רותי ודורון כהן

ליאורה ויהל עתיר

21.5. אלק קולנס

עודד ליפא

גולן רוזנקרנץ

22.5. תומר ויטהם

23.5. חנה מסר

אירדין קנטור

גפן פרלסון (נכדה)

סלע ובר אגמון

(נכדים - מרקוסון)

24.5. אילן כהן

ב ת נ ו ל ד ה

מ ז ל ט ו ב

להורים: איריס ויוחאי

לסבים: אריה ותמר

ולכל המשפחה

ב נ ו ל ד

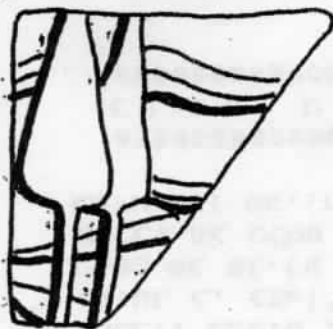
מ ז ל ט ו ב

להורים: נטע ויונתן

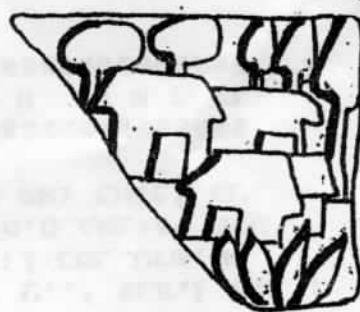
לסבים: פנינה ומופטי

ולכל המשפחה

מה נשמע?

אין ספק שראשונה עמד בסימן
(א) השבת הכבד
(ב) יום העצמאות

והקשר ביניהם...
התפעלתי מתושיית צוות החג,
שהחליטו ברגע האחרון להעביר
את שעת הפיקניק למנגל לשעות
הערב, וטלפנו ל כל האוכלוסיה
כדי להודיע על כך!

* חגיגת ערב החג הצטיינה בהיקף ובמגוון הפעילויות. לארוחה החגיגית,
שצברה כבר מסורות משלה (ברכות מילדי הגן, "שיר הבית, הגשר, העץ",
התווסף נוהג חדש: "מצעד המוצא", כשקבוצות ומשפחות צועדות לפי ארץ
המוצא מסביב לחדר האוכל. וכך קרה ששבי, למשל, גוייס למשפחת סגל
בתור יוצא גרמניה! הרעיון הוא טוב, אבל צריך עוד לעבוד עליו...

* אחרי הארוחה פינה הקהל הרב (כ-700 איש) את חדר האוכל וירד להקדדה.
אמנם רוב הקהל היה מרכב מצופים, אבל גם אלה נהנו. חבל שלא היתה לי
מצלמה כדי להנציח את הילדה הקטנה בכגדי חג, שהצליחה להחזיק גלידה
מטפטפת ביד אחת ו'צמר גפן ורוד' ביד השנייה. שלא יספרו לי על
צמצומים. הייתי גם תופשת את שתי הסבתות, מוותיקותינו המכובדות,
נחות על הספסל המעוגל, מפטפטות ומלקקות חליפות... כשהן מנסות בו
זמנית לזהות את עקופיות הנוף המוקדנות בחלון הספריה. גם "פופקורן"
היה. צריך לטעם, ובו זמנית להשאיר מקום לקפה עם קצפת ועוגות,
שיוגשו בהמשך הערב...

* בינתיים הפך חדר האוכל לבית-קפה ולאולם שעשועים לכל גיל וטעם.
בשולחן קרוב לעוגה הענקית שתוגש בפיקניק למחרת, יוצרים קישוטים
מסוכרים כדי לקשט אותה.
בשולחן אחר היה אפשר להרכיב מודלים של מטוסים. - סביבו ישבו 15
בנים ו ב ת א ח ת !
בפינה אחרת צבעו את יוני השלום הלבנות שקישטו את השולחנות
בשעת הארוחה. וכמו כן הוזמנו להרכיב ויטראג'ים.
גם את האינטלקטואלים לא הזניחו, וב"חלק הקטן" של חדר האוכל היה
אפשר לעסוק בהרכבת מילים, תשבצים, חיבור אידוע לתאריך ועוד. אפילו
הכינו דף לאולפן בנושא ההיסטוריה הישראלית באנגלית! לכל
אלה שטרחו על פתרון התשבץ ולא הצליחו לסיים, אנחנו מביאים את
הפתרון המלא בגליון זה.

ולמחרת נפתחה עונת השחייה בבריכה, ובערב התקיים הפיקניק. בקיצור,
למספר שעות אפשר היה לשכוח את החמסין, וצרות אחרות - וכל הכבוד
והיקר לוועדת החגים שיזמה, ולכל החברים שתרמו מכשרונם ומרצם.
לא הכל שחור בחברה המצליחה לחגוג ולהנות ביחד.

בינתיים כבר הופיעה בלוח המודעות זעקת שבר: לא נוכל לפתח
את הבריכה, כי אין מציל! נו, צביה, אולי תגמרי את שנת הלימודים קצת
מוקדם.... אבל אני שומעת שיש מציל, שוני וולך עבר בהצלחה
את הקורס למצילים. - יש רק בעיה אחת, עדיין לא מלאו לו 18 שנים...
אז, סבלנות. בעוד כשבועיים הוא יהיה כשיר מכל הבחינות, ובינתיים
תהיה מה שנקרא 'פתיחה מזדמנת'.

"הסבתא שלי לא גרוזינית!" פנתה אלי עירית ינטיס, ולא היה לי מושג
למה היא מודיעה לי דבר כזה. "בכתבה שלי מלפני שבוע דיברתי על הסבתא
הגרמנית" היא המשיכה. ואת בלבול את היוצרות. בדקתי את העניין
ולבושתי היא צדקה. איך הפכתי גרמנית לגרוזינית, אני לא מבינה,
ומתנצלת גם בפני הסבתא וגם בפני הנכדה.

שבת שלום והקלה בחום, אנגה

ברכת המזכירה ליום העצמאות תשנ"ז

השנה אנו מציינים במדינה 100 שנות ציונות - 100 שנה מאז באזל, בה הוכרז על הקמת מדינת היהודים. אחרי יום זה אנו נכנסים לארועי שנת ה-50 של מדינת ישראל. ואו-טו-טו לארועי ה-50 של קיבוץ כפר הנשיא. ומותר לי לצען, גם 50 שנה להיווסדות גרעין ה' (היי, היי, גרעין היי!) שחבריו הרבים יושבים בכפר הנשיא.

המדינה גדלה והקיבוץ גדל איתה. למרות שהשלוש מתקרב ומתרחק לסרוגין מאיתנו, למרות עליות וירידות במצב הכלכלי, למרות פיגועים ואסונות, זו המדינה שלנו, ובה נמצא הקיבוץ שלנו ואין לנו ארץ אחרת.

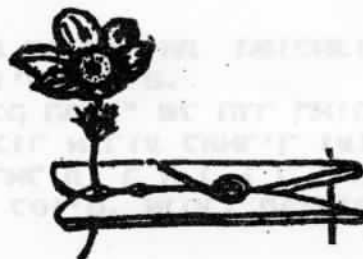
מזל טוב לך, מדינת ישראל שלנו, היפה והפורחת, הנשענת היום על 49 שנות נסיון.

מי יתן ותמשיכי להתפתח, לקלוט, להתעצם בכוחות מדע, תרבות ורוח, ושיבוא שלום עליך ועלינו.

לחיים לכולנו - צילה

תודה

תודה - לפעמים נוחת אדם נכון במקום הנכון, וממצב זה אנו שובעים רק נחת. הכוונה לרחלי פוקס ויתר חבריה לוועדת חגים, שכמו שאומרים "עושים לנו את היום" בכל חג שחל עלינו. יש השקעה, מחשבה, ארגון, מופת, זקדוק בפרטים ונסיון לתת הנאה לכל מגוון שכבות הגיל אצלנו (כולל טלפון אישי לכל בית עם הודעה על דחית שעות הפיקניק) תודה לך רחלי, וכל יתר הצוות, וכל מי שהצלחת לדתום למשימות השונות. החגים הם כייף! צילה

הודעות: (א) מכונת הצילום שהיתה במזכירות עברה לכניסה לספריה. לצערנו היא ננעלת כל יום ב-15.00, כדי להשאיר את הפרוז-דור פתוח לשימוש לוח מודעות תרבות, ורישום עבודות בספרי ענפי העזר. היא לשימוש הציבור כל יום מ-7.00 עד 15.00.

(ב) מאחר ולא הועלו הצעות חברים, צוות הסמים שיחל לפעול מעתה כולל את אודי אגם, ענת ארנברג ואבי רוזנקרנץ. נאחל להם שלא תהיה להם הרבה עבודה, ובהצלחה.

הרבה הרבה תודות

המון תודה לכל מי שצירף לנו להרים אף על את צרכי יום הצמאות הנפלא הזה:
קודם כל - לרחלי, מרכזות ו. חגים, שהדריכה אותנו, התרוצצה וטרחה ולא התעייפה.

למעין, דודו, טל וקני שדאגו לקישוט המקסים בחדר האוכל.

לרית אורן - על הכנת בית הקפה, העוגות הטעימות והקצפת (התוספת שתופסת).

למעין (שוב) מרים מ. וטל פ. על פינות היצירה הנהדרות שהעסיקו כה הרבה ידיים ועיניים, וגם הניבו פירות יפים.

למורן צמית על החדושים. כולנו טיפ טיפה יותר משכילים עכשיו...

לאלעד שרקי על ארגון המדורה והשמירה על הגחלת לאורך כל הערב.

לכל הידיים שהפעילו בנאמנות את מכונות הפופקורן והסוכר המתוק, וגם לאלה שחילקו לנו גלידות בחום הזה (ויסלחו לנו על שלא נקבנו בשמם...).

לעני ואולמית כרנק על הכנת השקופיות והפעלת המקרן.

ליצף שפרון שנסעה להביא את הקרן (מקרן וידאו) לטובת הסרט.

לארנון שבא ברגע האחרון לעזור בהקרנת הסרט על הדשא (כמו בימים ההם...).

לאורי ארן וצוות החשמל שדאגו לסידורים הטכנים.

לאורי א. שפינה את הרחבה ממכוניות.

לציפי וריוה שהפיתו חיים בריקודים על הרחבה.

לשרון ג. על העזרה והתמיכה.

לאיציק בנדור על ההגברה, העזרה, ההכוונה המקצועית והייעוץ.

לויאלי שסיפק לנו דפים צבעוניים ברוחב לב.

תודה מיוחדת - לכל האנשים הסופים שמילאו את מקומם של התורנים שלא הגיעו!

ולאנא שהעלתה שורות אלה על גבי עלוננו.

בברכת חג שמח ושנצלילח לשחק אותה בשנת ה - 50!

רוני ו. ודינה פ.

בואו ותהנו מ'יום ג' -

ביקור במוזאון הימי
ביקור במנזר

הפטרול מיועד לכל הגילים, ויעדי ין נותרו מקומות פנויים.
הרשמו בהמוניכם בלוח התרבות ליד חדר האוכל.

הלין \טומי

10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
10	1	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26																																																																										

מִירִית ק., דנה ו., אלה, מט, מור.

מודן עמית

חידון
יום

העצמות

תודה

אנו רוצים להודות מקרב לב לבת-שבע, על עבודתה המסורה במרפאת השיניים במשך השנתיים וחצי האחרונות.

בת-שבע נענתה בזמנו לפנייה להכנס לעבודה בשעת העדר צוות, וניהלה את המרפאה בהצלחה רבה. עתה, לפי סיכום עם ו' כח-אדם היא מסיימת את התפקיד, ועיריית ינטיס, שסיימה את לימודיה, תחליף אותה.

בהצלחה לכולן. דוד פרנקלין
(בשם ו' הבריאות)

תערוכת בגדי ים ביום ראשון - 18.5.97.

בהתאם לבקשה ממספר חברות, ברצוני לחלק את התערוכה לשני חלקים:

מ-16.00 - 17.00 - לילדים ונוער

מ-17.00 - 18.00 - לחברות בלבד

אני מבקשת מהחברות להמנע מלהביא ילדים בשעה השנייה. להתראות,
הלל ל.

בית כפר הנשיא משתתף באכלו הכבד

של יו סוף, שומר השדות

במות הבן מטביעה בכינרת

י"ג באייר תשי"ט (1959) - נינה אשתמוע
ט"ו באייר תשנ"א (1991) - מיכאל דוארי

לזכור ולא לשכוח

.... ועוד על יום השואה.

אנו רגילים לערוך שני טקסים ביום השואה, האחד כללי, עם הדלקת נר התמיד על הזשא, ולאחר מכן מפגש בחדר האוכל, שמאורגן בעקרון על ידי הדור הצעיר.

הטקס השני, למחרת, מתקיים ליד האנדרטה לזכר קרבנות השואה מבין משפחות חברינו. בשנים האחרונות הנהגנו נוהל, שמקובל גם ב"יד ושם" של קדיאת שמות הנספים הקרובים לנו. לדעתי הנוהל הזה נותן למעמד אופי אישי. לא רק שישה מליונים, אלא אנשים שידענו ואהבנו.

אני חושבת שהמעמד הוא מכובד, אלא השנה התברר לי שמעבר לשמות המופיעים באנדרטה, ישנם חברים שמכל מני סיבות לא נכללו בקטגוריה המקובלת עד כה (קירבה של דרגה ראשונה).

בקיצור, אני מציעה שבעתיד נזמין כל אחד ואחד שמרגיש שהוא רוצה להזכיר קרבנות השואה שהוקיר. לפי הסיסמה "לכל איש יש שם".

יעל נ.

=====

יש עם מי לדבר!

בצעד ללא תקדים במקורותינו, החליט הצוות למבנה הארגוני לתת ל"חבר מן השורה" הזדמנות נוחה לבקש הסברים ולהציע הצעות משלו לגבי השינויים המוצעים. במשך יומיים, בשעת הארוחות, ישבו צילה ומקס (כל אחד בשולחן לחוד) ושוחחו עם כל מי שניגש בנושא 'שינוי המבנה'. "דצינו לקבל feed-back מן הציבור, לפני שנחזיר את ההצעה המוגמרת לדיון במזכירות" מסביר מקס.

צוות השינוי הקדיש לנושא ארבעים שעות של ישיבות, וההצעה היא להחליף את האסיפה (חלקית) על ידי מועצה נבחרת. ההענות היא טובה, ומלבד ההסברים שחברים מבקשים, קיבלנו כבר מספר הצעות מעניינות. אחת מהן אמנם טכנית, אבל חשובה: היות ולחברים רבים קשה להסתדר עם דף מודפס בצפיפות, יש לקרוא את התוכן יחד עם הקרנתו בלוח האלקטרוני!

(העורכת)

במאמץ לחדור לכל רבדי האוכלוסיה, ולקבל משוב כמה שיותר נרחב, נקטו באמצעי שלא השתמשו בו במשך חמישים שנות קיומו של המשק שלנו: (אולי היה צריך לנקוט בו קודם?). בלוח האלקטרוני מפצירים בחברים להחזיר את השאלונים הקשורים להמשך תהליך השינויים, ומוסיפים:

נ י ת ן ל ע נ ו ת ג ם ב א נ ג ל י ת

מכתב הנאצה ולוח המודעות

המכתב שנשלח לטוני היה גועלי ויש רק לקוות ולשער שנכתב ע"י אדם חולני. קשה לקבל שהוא נוסח בשעה של שפיות. אין ברצוננו להפחית מגודל הרתיעה שהביע כל מי שטרם לקרוא את מה שנרשם בפתק, אבל השואה הטביעה את חותמה גם באלה ששרדו, וגם באלה שלא סבלו כגופם ואולם השאירו שם בני משפחה שנטבחו. עד היום הזה אנחנו שומעים על ניצולי שואה ובניהם שנזקקים לעזרה פסיכיאטרית כי הנטל הנפשי אינו פוחת עם חלוף השנים. יש לשער שמכתב הנאצה נכתב ע"י מישהו שהשואה היא בנפשו. עד כאן על כותב המכתב האלמוני.

מה שמפריע לנו הוא עצם פרסום הפתק על לוח המודעות. לא כל דבר חייב להופיע בחלון הראווה של הקבוץ. ניתן היה להדפיס אותו ולהכניס העתקים לכל תא דואר. מוטב לא לכבס את כביסתנו המלוכלכת בפרהסיא. העיתונות הקיבוצית עוסקת יותר מדי בזה ויש להבין שיש גבול לזכות הצבור לדעת. גנוי המכתב היה בהחלט במקום אבל גם כשיש נפגעים ונעלבים יש לשקול היטב מה הם המקום והאמצעים שיש לבחור בהם כדי להגיב.

סיפורים וניצולם הלא נכון

הסיפורים שמקס סיפר לנו השבוע, כדי לשכנע אותנו שהדרך הנכונה לדמוקרטיה אמיתית מובילה למועצה מייצגת, הם נחמדים אבל לא משכנעים. יש תמיד סכנה בנסיון למצוא הקבלה בין שני דברים או שני מאורעות. הסטוריונים, שמקצועם מנסה להיות מדעי, לא אחת נופלים בפח זה. התזמורת בלי מנצח היא דוגמה של דה-ארגון של קואופרטיב. אי אפשר להשוות את מה שהשתנה אצל התזמורת בשם ייעול לבין מה מתרחש בקבוץ שרוצה להתייעל ולא יודע איך. הקיבוץ איננו קואופרטיב ואיננו תזמורת שמנגניה מייצרים מוסיקה ביחד אך נפרדים אחרי הקונצרט והחזרה והולכים איש איש לביתו, למשכנתא שלו, לתשלום חשבון האורטודונט שלו... יהודה הראל, איש הגולן, עשה אותה שגיאה כשהגדיר את הקיבוץ: ארגון. הקיבוץ הוא יצור אורגני (ההגדרה היא של כותב שורות אלו ואפשר לחלוק עליה) וכזה איננו ממשיך להתקיים כשמנסים לחולל בו שינויים פתאומיים ודרסטיים. ובאשר לסיפור על געגועי השליחות: האסיפות מעולם לא היו כפי שמקס תאר אותן וחלם עליהן בימי השליחות. היות וחברים היו שותפים להרבה מן ההחלטות, ולא מעין חותמת גומי כפי שקורה היום, ההשתתפות היתה גדולה והדינאים היו תוססים. גם אז לא כל החברים השתתפו, אבל היה אמון במוסדות (דבר שחסר היום) והחשוב ביותר היה הצורך לא רק להשמיע אלא לשמוע - דבר שלא קיים באסיפה העלובה המשודרת.

הסיבות להתדרדרות האסיפה הן: (1) הטריביאליות של סדר היום; (2) מבנה האסיפה - אי אפשר להציע הצעה לתיקון, ואם מציעים הצעה לסדר היום אזי מתרחשת ההצגה הטיפפית של הפוגה בת רבע שעה בה מארגנים מרכז המשק ואנטרסנטים אחרים בלוק חוסם; (3) הפיכת דיון שיש בו קריאות-ביניים להצגה משודרת בלי כשרון ובלי אותן הערות מן השומעים; (4) יושבי הראש שמקלקלים יותר ממה שעוזרים - כיום אין קריאות-ביניים חוץ מאלו של המזכירות; (5) הקלפי - כלי חשוב אם יודעים להפעיל אותו - שכנע רבים שאפשר להשאיר בבית וגם להחליט. יש בוודאי גורמים אחרים אבל איש לא טרח להתחקות אחריהם. בזה אולי החטא הגדול ביותר: במקום לנסות לתקן ולשפץ את הישן רצים לחדש שהצלחתו אינה בטוחה ושימנע מרבים מליטול חלק במה שאפיין את הקיבוץ - דמוקרטיה ישירה.

העובדה שיש קיבוצים שמסרו את מוסדות השלטון למועצה נבחרת לא צריכה להיות סיבה לחקוי. שיטת בחירת חברים מחליפים למזכירות בה רובם מתמנים גם אם קיבלו חופן קולות בלבד תיושם, מן הסתם, בבחירת נציגי 'עמך'. כמו שיש העדרויות משיבות המזכירות והמועצה הכלכלית תהיינה העדרויות משיבות המועצה הנבחרת. האם נציגי העם יוכלו לגבור על ה'מומחים' - אלה שאולי יודעים קצת על כלכלת השוק? איך נחייב את הנציג שלנו לייצג אותנו ולדווח לנו? מה יהיה דינה של האסיפה המסכנה?

לכותב שורות אלו יש הצעה לשנוי פני האסיפה. נביא אותה בכתב בשבוע הבא במידה שהמזכירות לא תמרצנה הצעה בלתי רצויה לקלפי. אנו מברכים על מאמצי של מקס לשמוע מה שיש לחברים לומר אבל השלב הראשון היה צריך להיות לא הצעה לחיסול האסיפה אלא שמיעת דעות על איך לשפר וליעל אותה.

שבת שלום

אריק א'

אורח נוטה ללון

אורחים רבים הגיעו אלינו ביום העצמאות, ובוודאי ביניהם לא מעטים שהיה כדאי לראיין אותם. במקרה תפשתי את האורח של רואכן וויטה, ושמו אריק (אהרון) לוין. הבחור היה באולפן בעין גב יחד עם ויטה לפני 25 שנים.... וחזר לבלטימור. מאז נשמר הקשר ביניהם! במשך השנים הוא מרבה לבקר בארץ, בעיקר בענייני המקצוע - צלם מקצועי המתעניין בארכיאולוגיה. עשר פעמים בילה את הקיץ בחפירות ארכיולוגיות בארץ, ארבע פעמים בקיסריה, והועסק בהם כצלם.

לאחרונה הוטל עליו מטעם ה-Jewish Historical Society של בלטימור לצלם בתי כנסת ישנים בארצות הברית. "צילמתי כ-20 בתי כנסת" הוא מספר, "חלק מהם הפכו לכנסיות....". הוא מוסיף שהוא גם 'קצת עיתונאי'.

הפעם הוא נמצא בארץ כבר חודשיים וחצי ועוסק בצילום ישראלים כפי שהם. "היהודי בארה"ב מכיר את הישראלי דרך הכותרות. הוא רואה את ראשי האומה או את הישראלי בשעת משבר. אין לו מושג מה טיבם של הישראלים. אני החלטתי לצלם ולהקליט את האנשים בישראל כפי שהם - גם שמות ידועים, אבל גם כאלה שפחות ידועים, וכאלה שחוו את ההיסטוריה לפני חמישים שנה.

לקראת חג היובל של המדינה הוא מתכוון להוציא בניו יורק ספר שיכיל בצילום ובשיחה, דיוקנם של כ-80 ישראלים - מכל שכבות החיים בארץ. עד כמה שאפשר, הוא צילם את המראויין במקום שהיה משמעותי לגביו בחייו. בין היתר, צילם את יצחק שמיר בפניה ששם עצרו אותו הבריטים בתל-אביב, את חיים הרצוג בקטע של "דרך בורמה", את אייק אהרונוביץ (רב-החובל של ספינת ה'אקסודוס') על רקע הים, את יצחק עזר במנסורה, וכהנה וכהנה. הוא שוחח גם עם יותר צעירים, כגון א.ב. יהושע, עמוס עוז, המזכיר הנוכחי של דגניה ב'. העברית שלו מספיק טובה כדי להבין אותם, אבל הוא מקליט את השיחה, ומוסר אותה לתרגום.

הוא ראיין כשמונים איש, וכאמור מקווה להוציא את הספר לקראת יום הולדתה החמישים של המדינה.

האם נראה את התוצאות בבא העת?

(ראיינה - אנגה)

מוצאי שבת ג' באייר 10.5

טקס ערב יום הזכרון

ב-20:00 על הדשא מתחת לחדר האכל.

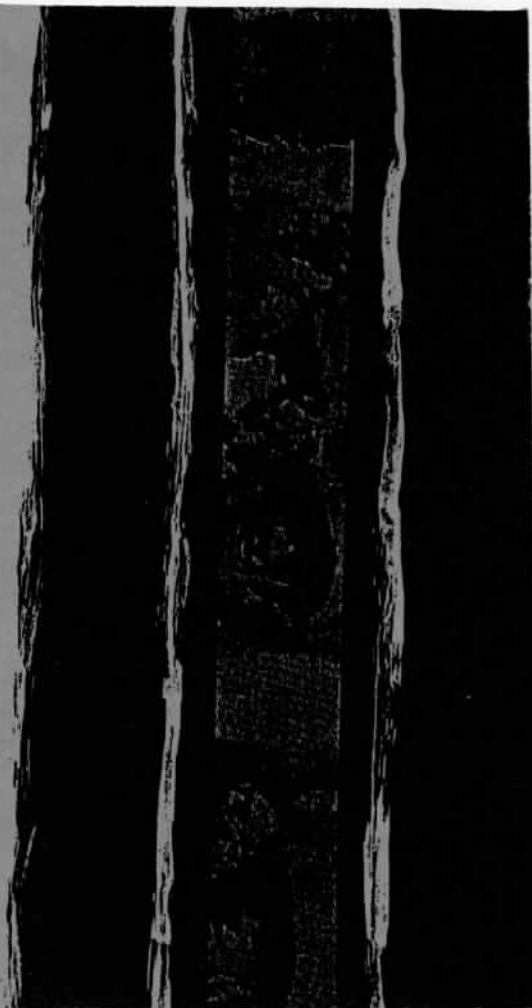
יום ראשון ד' באייר 11.5

טקס יום הזכרון

ב-11:00 בבית הקברות.

טקס סיום יום הזכרון

ב-19:00 על הדשא מתחת לחדר האכל.

יום ראשון ד' באייר 11.5

ארועי יום העצמאות

לאחר טקס סיום יום הזכרון -

טקס קצר וארוחת ערב חגיגית בחדר האכל,

הרקדה במגרש החניה עם דני סויסה,

הפנינג בחדר האכל ומדורה.

יום שני ה' באייר 12.5

פיקניק

ב-12:00 במשק ילדים או בבריכה (תלוי במזג האויר).

יהיה דוכן למכירת בשר במועד מוקדם (שימו לב לפרסומים).

מצבים דמוקרטיים

כשהייתי שליח באנגליה, הוזמנתי לעתים להרצות על הקיבוץ לפני קבוצות צעירים ומבוגרים, כי הנושא זכה אז להתעניינות רבה בציבור. כששאלו אותי מה הכי חסר לי בהיותי מחוץ לביתי, תשובתי הייתה, "מעורבותי האישית בניהול חיי קיבוצי". באותן שנים לא הייתי אף פעם חבר במזכירות, לא מרכז ואפילו לא חבר ועדה. תחושת השותפות המלאה בניהול העניינים נבעה מהשתתפותי באספת הקיבוץ.

"הקיבוץ שהוא בעל הנכסים, הוא הקיבוץ שעובד, הוא הקיבוץ שמחליט כיצד לחלק את פרות העמל, הוא הקיבוץ שמנהל את ענייניו" - כך תיארתי את שלמות מעגל החיים אצלנו. כך גם האמנתי וכך, לדעתי, האמינו חברים רבים. השנים היו ראשית שנות ה-70 לא היה פער גדול בין האמונה והמציאות.

אבל כשאני מסתכל אחורה בעין מפוכחת, עלי להודות שתחושת השותפות בגלל האספה הייתה קיימת בקרב חלק מחברתנו בלבד אפילו בימים הרחוקים ההם. לא יותר מ-30% בסך הכל השתתפו באספות. ברוב האספות נכחו בין 30 ו-50 חברים בלבד. החלטות רבות, חשובות לחיי כל אחד בקיבוץ, התקבלו על ידי אוסף מיקרי וקטן של חברים שנכחו באספה מסויימת. קרה לא פעם שהחלטות הפוכות עברו באספה אחרת כאשר אוסף מיקרי אחר דן שוב באותו נושא. זה היה המצב במשך רוב שנותי בכפר הנשיא. השותפות הדמוקרטית הייתה קיימת בכוח אבל לא בפועל.

במשך 15 השנים האחרונות חלה הידרדרות נוספת בנוכחות באספה. אספות לא מעטות בוטלו עקב מיעוט משתתפים. התחושה לא הייתה של שותפות בניהול העניינים אלא שקבוצה קטנה מיקרית מחליטה עבור כל הציבור. דיונים אמנם התקיימו אבל רק קומץ החברים שהזדמנו לאספה יכלו להשתתף בהחלטה. השותפות הדמוקרטית הלכה ודעכה.

אותו דבר קרה בקיבוצים רבים. חלקם מצאו פתרון בהחלפת האספה, באופן חלקי או מלא, על ידי מועצה נבחרת. אצלנו כשהודינו לעצמנו שהאספה אינה מתפקדת לא דמוקרטית ולא כגוף ניהולי, אימצנו פתרון אחר - דיוני אספה משודרים וזכות הצבעה בקלפי על ידי כל האוכלוסיה. שינוי זה שינה ללא הכר את תחושת החברים. הוכחה לכך שכ-60% של החברים השתתפו ועדיין משתתפים ברוב ההצבעות. הייתה תחושה שסוף סוף הגענו לדמוקרטיה מקסימלית.

עם השידור לבתים בוטלה החובה למניין חברים (קוורום) ואספות התקיימו בכל מספר נוכחים. התקבלה ההנחה שחברים יוכלו לצפות בטלביזיה ועל סמך זה, ליטול את הפתק בקלפי. עד היום טרם ערכו משאל לגבי הצפייה באספה. אני מתרשם שהיא נעה בין 30%-60%, ורוב המצביעים אמנם צפו קודם. כאמור זו רק רושם וטעון בדיקה. והנה יצרנו סוג חדש של דמוקרטיה - הקלפי בכל נושא.

על פניו הגענו לשיא של שותפות דמוקרטית - בפועל ולא רק בכוח. כל חבר יכול בקלות ובנוחות להצביע בכל נושא ונושא, ואחוז גבוה מאוד של החברים ממשים זכות זו. דמוקרטיה ישירה בהתגלמותה!

ולמרות כל זה, אצל חברים רבים יש חוסר שביעות רצון מהמצב היום. אצל בעלי התפקידים הנבחרים ובקרב הוועדות המנהלים את חיי היומיום של קיבוצנו יש תחושת תיסכול. קיים פער בין הנהלת הקיבוץ וציבור החברים. מחד, התחושה שמה שלא מציעים, זה לא יתקבל בקלפי, ומאידך, חוסר אימון. התחושות ההדדיות של "אנחנו" ו"הם" מאיימת על ניהול ענייני הקיבוץ ועל האווירה בחברה.

אני מתרשם שרוב הציבור תמימי דעים בביקורתנו לגבי מה שאנחנו עדיין מכנים האספה. אחרי יותר משנתיים של שיטת הקלפי, הגענו למצב שלאספה מגיעים בדרך כלל פחות מ-10 חברים, חלקם מחובת תפקיד שהם ממלאים בה. מציינים נושאים - לא תמיד באופן הברור ביותר. שניים או שלושה חברים, שהגיעו או בגלל עניין בנושא או מכיוון שלא יכולים להיגמל מהרגל הנוכחות באספות, שואלים, מתנגדים, תומכים והדבר עובר לקלפי מבלי שהתקיים דיון אמיתי. ובקלפי ההצבעה תמיד "כן" או "לא" take it or leave it.

הייחור שבדמוקרטיה הקיבוצית הוא בתהליך של דיון ואחריו ההצבעה. מטרת הדיון אינה לנצח את המתנגדים אלא הנסיון להגיע לקונסנסוס. הדמוקרטיה אצלנו אינה יכולה להיות של התנגדות (כמו למשל בכנסת או ברוב הגופים הציבוריים) כי בתום הדיון ואחרי ההחלטה כולנו ממשיכים להיות ביחד. בתוך הדיון, יש למציעים הזדמנות להסביר את רעיונותיהם ביתר בהירות, וההצעה המקורית יכולה להשתנות. זה היה קורה אפילו באספה לפני שיטת הקלפי.

היום אין שום פורום בו יוכל להתקיים דיון. אין מקום בו ניתן לנסות להגיע לקונסנסוס. אין גוף בו חברים, מבין בעלי תפקידים או מהציבור, שמציעים הצעות יכולים להבהיר את הצעותיהם ולקבל תיקונים או תוספות. אין קשר בין דיון והחלטה. וכאן לדעתי קבור הכלב - או לפחות חלק ממנו.

היו בטח סיבות רבות ששלוש הצעות שהובאו ל"אספה" על ידי המזכירות או המועצה הכלכלית בחודשים האחרונים לא התקבלו בקלפי. אבל אחת הסיבות היתה שהנושאים לא הוסברו כיאות לקהל הצופים, ויותר חשוב, לא התקיים דיון ואפשרות להגיע לקונסנסוס.

עד כאן על מצבי דמוקרטיה בקיבוצנו מנקודת המבט האישי שלי במשך כמעט 40 שנה חברות ושותפות בניהול ענייני הקיבוץ. בדיוני הצוות למבנה אירגוני חיפשנו דרך לתקן את המצב ולהקים מערכת דמוקרטית אמיתית יותר ובזה לשפר גם את הניהול וגם את האווירה.

מקס מדר

התזמורת הדמוקרטית

תזמורת סימפונית בת 40 עד 70 נגנים מנוהלת כדיקטטורה בה המנצח הוא השליט האחד והיחיד, וכל הנגנים מרים לרצונו ולהוראותיו. זה יכול לגרום לא מעט מועקה ותיסכול אצל נגנים שמרגישים שמצב זה מדכא יצירתיותם.

בניו יורק קיימת מאז 1972 תזמורת קאמרית-סימפונית שמנגנת ללא מנצח. תזמורת "אורפיאוס", כך שמה, הוקמה על ידי קבוצת נגנים צעירים מוכשרים, חלקם עדיין סטודנטים באקדמיות, שנבחרו מהמציאות העגומה שמצפה להם כנגנים בתזמורות הסימפוניות הגדולות המסורתיות. היו להם אידיאלים אוטופיים להקים גוף בו יצירתיות של כל נגן תבוא לידי ביטוי, ומעורבות ואחריות של כל אחד יהיו 100%. היתה להם גם מטרה להביא את המוסיקה לכל שכבות העם. בקיצור, קבוצת אידיאליסטים שרצו להקים עולם טוב יותר על ידי שיתוף, שיווין ודמוקרטיה.

כולם דנים ומחליטים על תכניות הקונצרטים וקבלת נגנים חדשים. בשנים הראשונות, החזרות נוהלו על פי העקרון שלכל אחד מותר להעלות לדיון כל הערה לגבי פרט זה או אחר בביצוע, ובו במקום, תוך כדי החזרה עצמה, התקיים דיון וכעבור 45 דקות, הצבעה של כל הנגנים, והחזרה המשיכה.

למרות, או בגלל, התמרדותה נגד המוסכמות של החיים המוסיקליים, היא הגיעה להישגים מרשימים. במשך 25 שנות קיומה היא זכתה לביקורות נלהבות של הקהל והמבקרים, ומשכה נגנים צעירים מהטובים ביותר, וסולנים ברמה הבינלאומית. היא נחשבת לאחת התזמורות הטובות ביותר בעיר שלא חסרות לה תזמורות טובות.

עם ההצלחה באו השינויים. הנגנים חיפשו דרכים לעבודה יעילה יותר בלי לנטוש את האידיאלים המקוריים שלהם. השינוי הראשון היה לבחור באחד הכנרים לנהל את החזרה, כנר אחר לכל יצירה, כולם אחד השתתפו בבחירת ה"קונצרט-מייסטר". בתזמורת מסורתית הכנר הראשון המוביל בתפקיד זה יושב במקום הקידמי ומעביר לנגנים האחרים את הוראותיו של המנצח. בתזמורת אורפיאוס הם מצאו שתהליך הבחירה הכללית לכל יצירה ביזבז הרבה זמן, והוחלט להטיל את הבחירה על ועדה נבחרת.

בהמשך, הנגנים בכל מחלקה - כלי הקשת, כלי הנשיפה מעץ, כלי המתכת, וכלי ההקשה - בוחרים נציג אחד לכל יצירה. בפגישה של נציגים אלה דנים בכל פרטי הביצוע לפני החזרה. היתה התנגדות למעבר זה מדמוקרטיה ישירה לדמוקרטיה ייצוגית, ולקח זמן עד שהשיטה החדשה הפכה לשגרה.

תזמורת אורפיאוס ממשיכה למשוך קהל ולזכות בביקורות נלהבות. היא מסוגלת לבצע בהצלחה יצירות מודרניות קשות ביותר ללא מנצח. כולם מתרשמים ממחויבות והתלהבות נגנית. שיטת הניהול המתוקנת לא חיסלה את תחושת השיתוף והמעורבות שהיתה המטרה בהקמת התזמורת, והיא הצליחה לעבור בשלום משבר פנימי לגבי משכורות שאיים לפצל את הנגנים ל"אנחנו" ו"אתם" ולשים קץ לחלום.

אני קראתי על תזמורת אורפיאוס במאמר ב-New Yorker מקיץ 1996 ולא קשה להבין מדוע הסיפור ריגש אותי: תופעה מוסיקלית נדירה, נסיון אוטופי להקים מערכת שיתופית דמוקרטית נגד כל המוסכמות, ההתמודדות עם המציאות האמנותית והכלכלית על ידי שינויים אירגוניים והצלחת התזמורת לשמור על הישגיה האמנותיים וגם על האידיאלים המקוריים.

הסיפור מזמין הקבלות למצבנו. גם אנחנו מבססים את חיינו על אידיאלים אוטופיים. גם אנחנו נתקלים בליקויי תיפקוד מבחינה חברתית-כלכלית-ניהולית. גם אנחנו מחפשים דרכים לערוך שינויים שיתקנו את הליקויים מבלי להרוס את האידיאלים למענם אנחנו ביחד.

כעת הצוות האירגוני שהקימה המזכירות מביאה הצעות לשינויים במערכת האירגונית. ההצעה הראשונה ואולי הקשה והמכריעה היא הקמת מועצה מייצגת שתמתן במידה מסוימת את הדמוקרטיה הישירה על ידי דמוקרטיה ייצוגית. מי ייתן שנצליח לבצע את השינוי הזה בתבונה ובהצלחה כפי שהצלחה תזמורת אורפיאוס - ולהגביר את ההרמוניה בקיבוצנו.

29.4.97

הצעה חלופית למלון

ציטוט (מתורגם ומקוצר) מכתבה שהופיעה רק לפני כמה ימים ב-Jerusalem Post:

גמלאים מארצות הצפון הקרירות מחפשים וגם מוצאים מקומות נוחים יותר לעת פרישה. ספרד, איטליה, דרום צרפת מתמלאים קהילות של גמלאים אשר רמת ההכנסה וגם רמת הפעילות שלהם גבוהים דיים למטרה זו. בגלל המצב המדיני הבלתי יציב לא התפתח שוק זה בארץ במידה הראויה. ההתעוררות יכולה לחול עם הצע מוגבר ושיווק נאות, הרי גם המשיכה הציגונית לציגונים ותיקים שלא הספיקו במשך חיי העבודה שלהם לעלות - אמרוה להיות כוח משיכה לא מבוטל.....

(הכתבה עדיין נמצאת אצלנו...)

ועוד ציטוט שהופיע לפני שבוע ב"ידיעות אחרונות":

בתי-אבות עשויים לקבל מעמד של מפעלים מאושרים

נראה כי נציבות המס תכיר ב־70% מהכנסת
בתי-האבות לצורך הטבות מס ופחת מואץ

בתי-אבות יוכרו כמפעל מאושר במסגרת חוק עידוד בנייה להשקיע
דה, המעניק הטבות מס. כך יוסכם עקרונית בדיוני ועדה לבנייה לה
שכרה, המשותפת לנציבות המס ולתאחדות הקבלנים. הנושא הור
עבר בהמלצת ועדת השרים לחקיקה. הפיתרון המתגבש בהסכמה של
נציבות המס: הכרה ב־70 אחוז מחכנסה מהחירות בבתי-אבות לצור
ך הטבות מס ופחת מואץ.

עד היום לא הכיר מס הכנסה בכך, בטענה שכית-אבות הוא עסק
עתידי שירותים, הכלולים במחיר יחידות הדיור - למשל מדובר במ
סעדות, רופאים, אחיות, חדרנים וכל נושא הסייעור, אומר אבנר לוי,
נציג התאחדות הקבלנים ויו"ר תועדה. אולם גם בית-אבות הוא בני
ן להשכרה, המגדיל את היצע המגורים בארץ.

לדבריו, ההכרה במפעל מאושר תעשה לגבי חזם ולא לגבי תכנית
הניהול. הטבות מס כאלה, לדבריו, ישפרו את הרווחיות של פרויקט
לבית-אבות או לדיור מזוג בכ־10 אחוז.

■ עוסף משרמבורג

הצעה חלופית למלון (המשך)

ההצעה היא להקים משכן לגמלאים המיועד לאנשים בגיל הפרישה (עין ערך מיאמי, פלורידה) ולהבדיל מבית אבות או כל מוסד סיעודי אחר.

בוהשוואה להצעת המלון:

דומה:

1. אותה תשתית
2. במסגרת "הרחבת יישוב"
3. יזמה כלכלית
4. צורך במשקיע חוץ.

השונה:

1. אכלוסיה קבועה (פחות או יותר) על כל המשתמע מכך.
2. שוק יציב (אנשים באים להתגורר). מושפע פחות מאירועים פוליטיים/סביבתיים.
3. אפשרות שילוב (חלקי לפחות) בנינו לבין התושבים.
4. הסבירות גבוהה יותר למציאת מקומות עבודה לחברים.

ההצעה כוללת:

כ- 50 יחידות של כ- 60 מ"ר לזוגות
כ- 35 מ"ר ליחיד.

מרוהטות/ לא מרוהטות
בתוספת יחידות אירוח עבור אורחי המשתכנים.

מתקנים ושירותים:

חדר אוכל

מועדון

בית כנסת

בריכת שחיה (מחוממת?)

חדר כושר, מתקני ספורט

תרופה וטיפול

מרפאה

חדרי מלאכה, תחביבים

חדרי אחסון חפצים

מקלט

חניה

מיניבוס (או כל רכב אחר מתאים לצרכים)

הצעה חלופית למלון (המשך)

שוק (יעוד)

יש לבדוק את השוק בארץ.
יש לבדוק את השוק בקהילות יהודיות בחו"ל.
אפשר לכוון את השיווק לדוברי אנגלית (אנחנו כאבן שואבת).
היתרונות שהיו למלון נכונים גם כאן: נופי הגליל, הקרבה לשדה תעופה.
אנחנו מניחים שתהיה התעניינות מצד ארגוני עולים דוברי אנגלית לפרויקט כזה:
פדרצית עולי בריטניה, דרום אפריקה, ארה"ב וקנדה.

אנא בדיקתכם והצעותכם הנדון.

הוגש ע"י : טומי עמית
רוני עמית
ועוד כמה.....

דפי מידע

מס' 191

תאריך 15/5/97

ישיבת מזכירות מס' 113

מתאריך 9/5/97

נוכחים: שרית, נועה, דליה ב. קרול ב, תמיר, רובי, דרור, יונתן, שריטה, גילי, צילה, אורי, מיכאל.
מתנצלים: שמחה, אריק ל.

(1) תורנות ערב ולילה - מרפאת כפר הנשיא (בהשתתפות דוד פ. וטוטסי):
דוד פ. דווח על בעיה שנוצרה והיא שהחל מ-1/6/97, לא נוכל לקיים תורנויות לילה בכוחות עצמנו, היות ורק אחות אחת נשארת לשאת בעול התורנויות. הכוונה רק לימים באמצע השבוע, מאחר ובסופי שבוע מתקיימות תורנויות.

ו. בריאות העלתה 2 הצעות:

א. תיגבור תורנויות ע"י שכירים

ב. שימוש במוקד רפואי בחצור

כן התייעצה ועדת הבריאות עם צוות המזכירות ועם ועדת החבר המבוגר.

תורנות ע"י שכירים פירושה עלות של 400 ש"ח ללילה (או יותר), ולועדה נאמר שאין תקציב נוסף למטרה זו. נשארה האופציה לעבוד ישירות עם המוקד בחצור. ישנן השלכות חברתיות להחלטה זו, ומשום כך, הועדה לא יכולה לקחת החלטה זו על עצמה בלבד, והנושא מובא למזכירות.

סוכס: המזכירות תומכת בו. בריאות על כל החלטה שתהיה שתחול מ-1/6/97.

במשך התקופה הקרובה ועדת הבריאות תבדוק אפשרויות נוספות לפתרון, ביניהן אפשרות להעסיק אחות שכירה בתורנות לילה, אולי ע"י סעיף אחר של ו. בריאות.

בימים הקרובים יפורסם דף מידע מפורט מטעם ועדת הבריאות ויאורגנו מפגשים לשאלות והסבר נוסף.

(2) המשך דיון פרס / קנס - חוברת בלי צבע (בהשתתפות בוב וג'וני).

בדיון המשך בנושא הפרק האחרון של "חוברת בלי צבע" - פרס / קנס, התייחסה המזכירות בעיקר לפרס, האם יש ביכולת הקיבוץ לשלם את הפרס לחברים שעבדו מעל 270 הימים הנורמטיביים. הדעות שהועלו במזכירות, היו שאת הפרס ניתן לקבל רק על ימים נוספים במקומות עבודה מאושרים לקבלת פרס ו/או לשלב את קבלת הפרס עם ביצוע צמצום התקנים בשרותים. כן הועלתה הצעה לאשר עקרונית את נושא הפרס, כשלאחר מכן יהיה המשך דיון מאין יגיע הפרס. ג'וני ובוב התנגדו לסייגים שהועלו במזכירות. צוות החוברת רוצה להביא לאסיפה את האלטרנטיבות שהציג: (1) פרס / קנס (2) קנס בלבד.

בהצבעה בישיבה, היו 4 בעד הצעת צוות החוברת ו- 4 בעד הסייג של המזכירות.

הוחלט: צוות חוברת בלי צבע יביא את הצעותיו לאסיפה ושם יערך הדיון על הסייגים.

יחד עם הסייגים, שחלק מחברי המזכירות מעלה, המזכירות מדגישה שזהו הפרק האחרון של צוות החוברת ורוצה לציין לשבח את עבודת הצוות תוך מסירות, התמדה, אחריות, תהליכים מסודרים ונקיון העבודה שנמשכה למעלה משנה וחצי.

3. שר קסדן לחברות (בהשתתפות ו. קליטה - ג'ין, דוד ק., אודי ו.).

שר מועמדת כבר למעלה משנה וחצי. הועדה ציינה בסיפוק את השתלבותה של שר בענף הערערים וכן את תרומתה במשלוחים והעברות בלול ואחריותה לגיוס הנעורון למשלוחים בלול.

סיכמה: צילה

ועדת קליטה והמזכירות ממליצים לאסיפה לקבל את שר לחברות.

לפני מספר שבועות, כפי שודאי קראתם בדו"ח המזכירות, הוקם צוות שמטרתו באופן כללי, לקדם התארגנות חדשה בקיבוץ.

צוות זה נולד כמו כל יצור חי, מתא אחד ובו 4 אנשים: צילה, אורי, תמיר ושריטה, שהזמינו עוד מספר חברים: רובי, גדי, ברוך, שמחה. עם הרשימה הזאת הגענו למזכירות, קיבלנו אישור להמשיך בעבודה ולהכין כתב מינוי ומטרות של הצוות.

מאז נוספו עוד חברים: מיכאל, מעין, דרור, זמי, ג'יסון, רחל ג. ביקשנו וקיבלנו את עזרתם של ברוריה העו"ס וקובי לס המלווה החברתי ואנחנו מנסים לצאת לדרך.

מבחינה מחשבתית, קבוצה זו מורכבת מחברים שבאים ממקומות שונים בחברה, ובעלי דעות שונות. המשותף לכולנו ברגע זה, הוא הרצון להגיע לנוסחה חברתית שתיתן מענה לרצונות של מירב החברים מבלי לוותר על ערכים יקרים לכולנו: עזרה הדדית, ושמירה על הזכויות של כל החברים.

משימה לא קלה. ברשותכם, אני מצטטת ממכתב ההזמנה לחברי הצוות: "כ"ה מחולק לקבוצות בעלות דעות שונות לגבי ניהול הקיבוץ והדרכים לשמירת ערכי היסוד, מבלי לפגוע ברצונות האנשים וצרכיהם במציאת המשתנה. האתגר של הצוות, הוא להגיע למודלים מבוקרים של התארגנות אחרת ביחד עם תשומת לב מקסימלית לתהליכים דמוקרטיים הנדרשים להחלטות מסוג זה".

עד כאן קיימנו 3-4 פגישות ואנו עסוקים בגיבוש מטרות הצוות. לכל אחד מאיתנו, יש תמונה קצת אחרת של מה שאנחנו צריכים לעשות ומה מקור סמכותנו. אני רוצה לתת כאן כמה דוגמאות. אין זה סיכום, אלא שיתוף בעשייה ובמספר תפיסות של חברים בצוות לגבי מטרות.

מישהו אמר: "להוביל את הקיבוץ לתקציב דפרנציאלי". מישהו אחר אמר: "לטפל בשינוי המבנה העיסקי ועל ידי זה, לגרום לשינוי המבנה החברתי".

שלישי מציע לשפר את החוברת האדומה ולהתאימה לדעות של מירב החברים. ועוד מישהו לעצב מחדש את חיינו כאן, בכפר הנשיא.

השבוע, קיבלו החברים שאלונים שהמזכירות הכינה וחילקה. אנו מצפים שתשובותיכם יהיו עבורנו מקור מידע ועזרה נוספים לקידום עבודתנו, תוך תקווה שהשאלונים יתנו לנו תמונת מצב של מגוון הדעות בחברה.

אנו מקווים שהצלחנו להעביר את הקושי שאנו מרגישים, ביחד עם התקווה שנגיע לתוצאות, שיהיו מקובלות, ומתאימות למירב חברי כפר הנשיא.

בכל מקרה, ניתן לפנות בשאלות, הערות ומחאות אל כל אחד מחברי הצוות.

שריטה בעזרת רובי.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

Most of the happenings this week were connected with Independence Day or the Chamsin, and/or the connection between the two. The celebrations were nicely organised and anyone that had the energy to take part in all of them, could really enjoy themselves. The meal (700 people) was tasty and plentiful, not many people actually danced outside afterwards, but it was nice to watch them, while eating popcorn, candy-floss, marshmallow and ice-lollies...

Afterwards, coffee and cake upstairs, and activities for all ages and tastes in various corners. There were even prizes for solving the cross-word and other quizzes (the Ginat family excelled!). The picnic which was due to be held by the pool at lunch-time the next day was postponed to the evening because of the heat - and what really impressed me was the fact that the organising team phoned up EVERYBODY personally to tell them of the change! Anyway - may we have many more Independence Days like it. Roll up the fiftieth!

A tragedy in Tuba - the son of our nightwatchman died by drowning in the Kinneret. A large contingent of our chaverim took part in the funeral this week.

Keep cool, and have a pleasant Shabbat,

I N G E

DAVID FRANKLYN AND THE HEALTH COMMITTEE

would like to thank B A T S H E V A for the two-and-a-half years of devoted service she gave to the Dental Clinic. Irit Yentis, who has now finished her course as a dental assistant, is taking her place. Good wishes to all.

JAHREZEIT

13 Iyar (1959) - Ninah Eshtamoa

15 Iyar (1991) - Michael Doari

MAZAL TOV

**** HAPPY BIRTHDAY ****

18.5.97 Max Mader.

Phil Glick

19.5. Pam Mendzigurski

Aliza Doyle

20.5. Tony Messiah

(Cina granddaughter)

Shirit Devolt

21.5. Alec Collins

Oded Lippa

Golan Rosenkrantz

22.5. Tomer Whitham

23.5. Chana Maser

Irwin Kantor

Gefen Pearlson

(granddaughter)

Sela & Bar Agmon

(Marcuson grandchildren)

24.5. Ilan Cohen

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

23.5. P'ninah & Mufti Lipschitz
Yaeli & Dror Ziv

24.5. Dorit & Chaim Basso
(Lag B'Omer)

Ruthi & Doron Cohen
Leora & Yahel Atir

~~~~~  
A SON WAS BORN

MAZAL TOV

to the parents:

NETTA & YONATHAN

grandparents:

P'ninah & Mufti

AND ALL THE FAMILY



~~~~~  
A DAUGHTER WAS BORN

MAZAL TOV

to the parents:

IRIS & YOCHAI

grandparents: Aryeh & Tamar

AND ALL THE FAMILY

ARE YOU THINKING OF BUYING A BATHING-COSTUME?

If so, take advantage of the sale being held in the
Machsani on Sunday, 18.5., between 17.00 - 18.00.